

ОТКРАЙ е автобиографията родъ любимъ
за смахнатото племе на поетитѣ.
И както нощнитѣ жени съсъ гримъ,
и живописцитѣ съ автопортрети

разхубавяватъ себе си, така
колекционеритѣ на рими кичатъ
душата си съ неземната ржка
на образа. Едни въ пурпуръ обличатъ

тѣлата си и позакриватъ скришомъ
въ живота си минутитѣ невесели,
за да покажатъ, какъ постѣтъ автентиченъ
живѣе като че ли пѣе пѣсень,

какъ влюбенъ е въ звездата Витлиемска
и на небето свѣти редомъ съ нея,
какъ, още рано, въ стаята студентска,
билъ навестенъ отъ ангели що пѣятъ

и дрънкатъ съ арфи, какъ до късна старостъ
цѣлуватъ го митични смѣщества
по тиквата плешива, и съсъ радостъ
му даватъ интервюта божества.

А други, тжжжи като некролози,
прикрили най-честититѣ минути,
любимитѣ вина и топли розбифти,
се кичатъ съ черни връзки и сюртуци

и ронятъ дълги сълзи-стихове.
За тѣхъ свѣтътъ е чемерно мѣсто :
оплакватъ хората, надаватъ ревъ :
— Защо родихъ се тукъ, защо, защо ?